

sætninger for forvaltningen af Gudenåen i relation til de større spærringer i åen. Hovedmålsætningen var og er, at Gudenåen skal genskabes som et sammenhængende vandløb, hvor der på ny bliver mulighed for, at fisk og andre vanddyr på deres vandringer i åen og mellem ferskvand og saltvand kan komme forbi opstemningerne, og at de opstemninger, der er overflødige, bliver fjernet, men dette er ikke altid lige nemt. Det tror jeg forslagsstillerne vil give mig ret i.

Vi har jo erfaringerne med Vilholt Mølle – hvor vi gik aktivt ind i arbejdet, efter at staten havde erhvervet den – med at få fjernet spærringen og skabe det rivende fald i det øvre løb af Gudenåen. Her blev vi underkendt i Naturklagenævnet, på trods af at der var, synes jeg, meget, meget solide grunde til at gøre det, og det var bl.a. på grund af stor modstand fra den lokale afdeling af Danmarks Naturfredningsforening, biologer og andre, som var inde i billedet. Selv en helt oplagt sag, som Vilholt Mølle efter min opfattelse var, lykkedes det altså ikke at gennemføre, så det viser, at det virkelig er et spørgsmål om afvejninger. I de afvejninger indgår de naturhensyn, jeg nævnte før, men der indgår altså også de eksisterende kulturelle, landskabelige og rekreative værdier, og i modsætning til de andre opstemninger af Gudenåen er Tangeværket som bekendt omfattet af særlige lovgivningsmæssige forhold.

Med udgangspunkt i den strategi, vi altså fastlagde i 1993, er der med statslige og amtsslige naturforvaltningsmidler og midler til vandløbsrestaurering blevet gennemført forbedringer af passageforhold ved en række spærringer. Det gælder bl.a. ved Kloster Mølle og Ry Mølle, som begge er nævnt i SF's forslag, mens der for andres vedkommende er lagt planer for de nødvendige forbedringer. Jeg er således helt enig i bevæggrundene, intentionerne bag SF's forslag, men jeg mener ikke, der er behov for en ny, samlet plan for genopretningen af fiske- og faunapassager i Gudenåen, idet vi som bekendt allerede har en sådan plan.

Derimod kan der være god grund til at kigge på strategien og se på, hvor den kan forbedres, og hvilke nye initiativer der er påkrævet, og det vil jeg meget gerne give tilsagn om. Det kan bl.a. ske i sammenhæng med det analysearbejde, som regeringen lægger op til skal ske i forbindelse med lovforslaget vedrørende Tangeværket. Det kunne f.eks. være værd at overveje, om der som et supplement til arbejdet med

spærringerne i Gudenåen er behov for at genskabe bedre gyde- og opvækstpladser for ørreder og laks og andre fiskearter på visse strækninger af Gudenåen.

Med hensyn til spærringen ved Tangeværket lægges der i regeringens lovforslag nr. L 10 op til en grundig belysning af løsningsmulighederne, helt i tråd med tilkendegivelserne i SF's forslag. På det område er vi altså enige.

Som jeg allerede har nævnt, er den hidtidige naturgenopretning i Gudenåen finansieret af staten og de pågældende amter, og sådan mener jeg også at det fortsat bør være, bortset fra de udgifter, der eventuelt kan og bør afholdes af ejerne af spærringerne. Det er selvfølgelig også et af de perspektiver, der indgår i den endelige løsning for Tangeværket: Hvis man forlænger Tangeværkets koncession, skal det så være forpligtet til at finansiere eller medfinansiere forbedringerne af passageforholdene ved værket?

Jeg har naturligvis ikke det fjerneste imod, at private fonde eller andre private midler bidrager til den genopretning, som naturforvaltningsmyndighederne beslutter at gennemføre. Jeg ser meget gerne private initiativer på dette område, men hovedansvaret ligger selvfølgelig hos det offentlige, og det må være dem, der organiserer arbejdet. Men at private derudover finansierer og engagerer sig, kan jeg ikke have noget imod.

Jeg synes, vi skal diskutere dette beslutningsforslag sammen med lovforslag nr. L 10, og jeg skal komme tilbage med min kommentar til lovforslag nr. L 10 om Tangeværket, efter at jeg har lyttet til ordførernes bemærkninger til de to forslag her i første runde.

Margot Torp (S):

I dette høje Ting må vi meget ofte forsøge at afveje konfliktende interesser i det danske samfund. Det er nu vilkårene, når ikke blot den stærkes ret skal gælde, men helt nemt er det langt fra altid. Det er hele diskussionen om Gudenåen et frygtelig godt eksempel på.

Gennem efterhånden ganske mange år har det været drøftet, hvordan man kunne forbedre mulighederne for at fiske laks og ørreder i Gudenåen – en mulighed, som blev ødelagt dels på grund af afgravning af gydepladser for at give bedre muligheder for pramsejlads, dengang Gudenåen var en vigtig færdselsåre i industriens barndom, dels da man for snart 80 år siden gav tilladelse til at opstemme Gudenåen, bl.a. ved